

ÚSTAVNÍ LISTINA

VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SVATÉHO LAZARA JERUZALÉMSKÉHO

OBSAH

Preambule

Hlava I **Povaha a ochrana řádu**

Hlava II **Organizace řádu**

Hlava III **Členové řádu**

Hlava IV **Správa řádu**

PREAMBULE

Počátky Řádu svatého Lazara Jeruzalémského sahají do 12. století, kdy vzniklo Společenství špitálníků svatého Lazara, a v průběhu staletí jej potvrdily různé buly a jiné projevy přízně papežů, zejména bula *Inter assiduas* Pia IV. z 9. února 1565 a bula *Militarium ordinum institutio* Klementa XIV. z 10. prosince 1772.

Aby po návratu ze Svaté země po pádu Akkonu nedocházelo k okrádání řádu, vzal král Filip IV. Sličný v červenci 1368 v Poitiers Lazariány pod „...svou zvláštní ochranu a opatrovnictví“. Tento patronát pak přejímali postupně všichni další nejvyšší představitelé královských rodů Francie až po Karla X., s nímž roku 1830 skončil.

Cílem řádu bylo původně pečovat o malomocné. Poté, co přijal do svých řad leprou nakažené rytíře z ostatních řádů, stal se také řádem vojenským, avšak v průběhu dalších staletí rozvíjel především své poslání pečovat o nemocné. V dnešní době ji poskytuje lidem na okraji společnosti bez rozdílu rasy, náboženství a víry.

V počátečních dobách se Řád svatého Lazara nacházel pod duchovní ochranou řeckokatolických patriarchů v Jeruzalémě a později jej potvrdil papež Alexandr IV. (bulou vydanou v Neapoli 11. dubna 1255). Řád si posléze vytvořil nové vazby na řeckokatolický melkitský patriarchát a roku 1841 navázal na své východní kořeny, načež 8. prosince 2004 znovu oficiálně získal světskou ochranu nejvyššího představitele francouzského královského rodu a dne 2. února 2005 obnovil přímou vazbu na katolickou církev prostřednictvím vrchního preláta protektora.

Od 19. století naplňuje Řád svatého Lazara své dědictví také tím, že do svých řad přijímá pravoslavné, anglikánské a protestantské věřící, a daří se mu tak nově vymezit své poslání, jímž je péče o lidi společností nejvíce zavrhané a úsilí o jednotu křesťanů v rytířském duchu.

Řád jedná ekumenicky v duchu zásady, že jednotu činů vede k úplné jednotě víry. Tato spolupráce umožňuje znovu objevit zapomenuté bratrství a uskutečňuje nový zákon ducha lásky. Členové Řádu svatého Lazara se takto společně podílejí na odvážných projektech, jejichž cílem je změnit svět tak, aby zvítězilo respektování práv a potřeb všech, zejména však chudých, ponížených a bezbranných.

Tento společně prožívaný duch lásky musí umožnit vznik skutečného dialogu obrácení, který u Lazariánů vychází z modlitby a životní řehole, již se mohou řídit příslušníci různých křesťanských společenství.

HLAVA I

POVAHA A OCHRANA ŘÁDU

Článek 1 – Povaha a cíle řádu

1.1. Vojenský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského, zřízený v rámci katolické církve, je původem náboženské povahy. V současné době se skládá z duchovních a laiků náležejících k různým křesťanským církvím. Jeho duchovním posláním je prosazování jednoty křesťanů.

1.2. Vojenský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského je vojenský v rámci svého rytířského poslání. Tento jeho stav se projevuje kázní a možností mobilizace na obranu křesťanstva.

1.3. Vojenský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského je špitální v duchu, který odpovídá jeho duchovní a rytířské tradici, jež ukládá péči o každou lidskou bytost bez ohledu na rasu, náboženství či přesvědčení.

Článek 2 – Ochrana řádu

2.1. Legitimitu řádu svatého Lazara od jeho vzniku až do roku 1255 duchovně garantovali patriarchové Jeruzalémští, nejprve řečtí a poté latinští, a posléze až do 19. století papežové. V letech 1841 až 2005 pak tuto duchovní záruku převzali řečtí melkitští patriarchové.

2.2. Světskou ochranu, jejímž cílem bylo zabránit ochuzování řádu a zajistit mu tradiční legitimitu, zajišťoval vždy nejvyšší představitel francouzského královského rodu, a to od krále Filipa IV. Sličného až po krále Karla X.

2.3. Od 2. února 2005 zajišťuje duchovní ochranu řádu z podnětu Velkého magisteria (Grand Magistry) vrchní prelát. Duchovní protektor garantuje duchovní legitimitu řádu a jeho vazbu na katolickou církev v ekumenickém duchu.

2.4. Od 8. prosince 2004 zajišťuje světskou ochranu řádu opět nejvyšší představitel francouzského královského rodu. Světský protektor garantuje historickou kontinuitu a tradiční legitimitu řádu.

Článek 3 - Náboženství

3.1. Členové řádu náležejí k velkým křesťanským církvím a jsou povinni žít v souladu s pravidly církve, jejíž jsou příslušníky.

3.2. Osoby, které nenáležejí k velkým křesťanským církvím či nežijí v souladu se svou církví, mohou do řádu vstoupit jako čestní členové nebo jako přidružení členové.

Článek 4 - Invokace

4. Veškerým oficiálním aktům řádu musí předcházet invokace „Ve jménu Božím, Panny Marie a svatého Lazara“.

Článek 5 – Kříž řádu

5.1. Křížem řádu byl od jeho vzniku až do 16. století zelený, v ramenech rozšířený kříž [v české heraldické terminologii zvaný tlapatý – pozn. red.]

5.2. Od 16. století je křížem řádu osmihrotý zelený kříž.

Článek 6 – Znak a pečeť řádu

6.1. Znak řádu vypadá takto: stříbrný štít se zeleným křížem. Štít spočívá na osmihrotém zeleném kříži, lemovaném stříbrem, kolem něhož je velký řádový řetěz. To vše položeno na černém plášti, podšitým hermelínem, se zlatými štrápci, šňůrami a třásněmi; na levé straně pláště je osmihrotý řádový kříž; plášť má svrchní ozdobu v podobě starobylé devítihroté koruny řádu. Pod štítem je na bílé stuze heslo řádu: ATAVIS ET ARMIS.

6.2. Řádovou pečeť tvoří znak řádu, obkroužený nápisem:

„S. Ordinis Militaris et Hospitalaris Sancti Lazari Hierosolymitani“

Článek 7 – Řádové roucho

7.1. Roucho, symbol bratrství uvnitř řádu, tvoří černý plášť (barva svatého Basila), na němž je na levé straně ve výši srdce vyšit zelený osmihrotý kříž.

7.2. Stejnokroj a oděvy členů řádu jsou popsány v Mezinárodním jednacím řádu.

Článek 8 – Sídlo řádu

8.1. Sídlem řádu byl nejdříve Jeruzalém, poté Akkon a posléze královský zámek Boigny, který uchovává památku historického sídla řádu.

8.2. Magistrální sídlo řádu vždy určuje velmistr.

8.3. Správní sídlo řádu lze na návrh velmistra oddělit od magistrálního sídla.

Článek 9 – Jazyk řádu

9.1. Úředním jazykem řádu je francouzština.

9.2. Hlavním jednacím jazykem řádu je angličtina.

9.3. V případě sporu o výklad textu platí pouze francouzské znění.

HLAVA II

ORGANIZACE ŘÁDU

Článek 10 – Řád

10.1. Všechny organizace řádu společně naplňují tři poslání a účely řádu: spiritualitu, milosrdenství a tradici.

10.2. Základní organizační jednotku tvoří komenda. V jejím čele stojí komtur a uskutečňuje tři hlavní poslání a účely řádu: spiritualitu prostřednictvím kaplana, milosrdenství prostřednictvím špitálního a tradici prostřednictvím kapituláře. Komtury převorství či velkopřevorství jmenuje převor nebo velkopřevor.

10.3. V rámci každé země jsou všechny komendy shromážděny v národní komendě, převorství nebo velkopřevorství, v závislosti na počtu členů. Jejich činnost se řídí Mezinárodním jednacím řádem.

10.4. Národní komendu, převorství nebo velkopřevorství řídí komtur, převor nebo velkopřevor, jehož jmenuje velmistr se souhlasem Velkého magisteria. Nazývá se představený jurisdikce. Každému představenému jurisdikce asistuje alespoň jeden:

- ceremoniář,
- kaplan
- kancléř,
- kapitulář,
- pokladník,
- špitálník.

Společně tvoří Velkou radu národní komendy, převorství nebo velkopřevorství, jejíž činnost se řídí Mezinárodním jednacím řádem.

10.5. Všichni členové národní komendy, převorství nebo velkopřevorství se scházejí alespoň jednou ročně v rámci Generální kapituly, aby byli informováni o aktivitách jurisdikce v rámci tří poslání a účelů řádu a aby se vyjadřovali k řádné finanční správě příslušné jurisdikce.

10.6. V každé národní komendě, převorství nebo velkopřevorství vznikne sdružení v právní formě, jež je v souladu se zákony země, nesoucí název „Vojenský a špitální řád svatého Lazara“ v jazyce země. Představeným národní asociace je hlava jurisdikce, jmenovaná velmistrem. Členové jurisdikce jsou právoplatnými členy tohoto sdružení. Ve stanovách sdružení musí být v souvislosti s postupem jmenování předsedy uvedeno, že tento předseda musí po celou dobu svého mandátu jednat v souladu s požadavky Velkého magisteria řádu. Stanovy sdružení musí být sepsány v souladu s touto Ústavní listinou.

Článek 11 – Špitální činnost

11.1. Organizace naplňující špitální činnost řádu jsou sdruženy pod společným názvem „Saint Lazare“, po němž vždy následuje název národní komendy, převorství nebo velkopřevorství.

11.2. V každé národní komendě, převorství nebo velkopřevorství vznikne sdružení v právní formě, jež je v souladu se zákony země, nesoucí název „Saint Lazare“, po němž vždy následuje název národní komendy, převorství nebo velkopřevorství. Stanovy tohoto sdružení musí být sepsány v souladu s touto Ústavní listinou.

11.3. Členové Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského v rámci národní komendy, převorství nebo velkopřevorství jsou prostřednictvím své příslušnosti k této právnické osobě zároveň právoplatnými členy národní špitální právnické osoby „Saint Lazare“.

11.4. Většina křesel a předsednictví každé špitální organizace musí náležet členům řádu. Tato skutečnost musí být výslovně uvedena ve stanovách každé špitální organizace.

Článek 12 – Řeholní bratrstvo

12.1. Řeholní bratrstvo sdružuje profesní rytíře velkých křesťanských církví pod vedením převora, kterého volí bratrstvo a potvrzuje velmistr po dohodě s duchovním velkopřevorem.

12.2. Řeholní bratrstvo se může podle počtu profesních rytířů dělit na národní bratrstva.

12.3. Členové řeholního bratrstva se řídí hierarchickými pravidly určenými všem členům. V duchovní sféře plní každý své povolání v rámci své komendy ve spolupráci se svým kaplanem. Převor bratrstva je povinen informovat kaplana jurisdikce o duchovní činnosti profesních rytířů, kteří pod ni spadají.

Článek 13 - Prostředky

Řád svatého Lazara má k uskutečňování svých cílů různé prostředky:

13.1. Veškerá mezinárodní organizace se opírá o orgány, které tvoří správu řádu, a o projevy vůle všech svých členů.

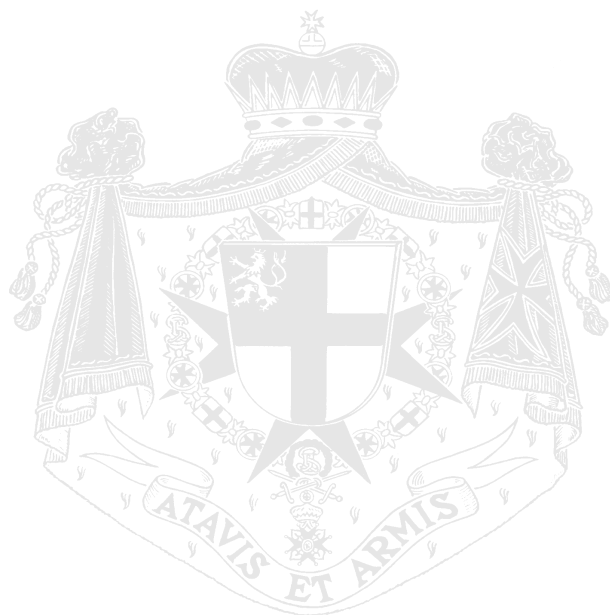
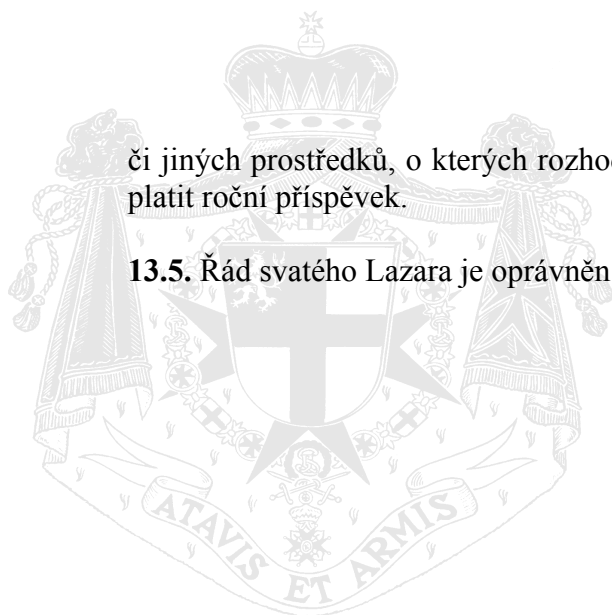
13.2. Úkolem kaplanů je podpora duchovního obohacování členů a jejich vzájemných vztahů s přihlédnutím k osobnímu povolání jednotlivých členů.

13.3. Ve špitální oblasti plní každý člen řádu svou službu v rámci národní špitální struktury, která je sdružena v mezinárodní organizaci s názvem „Saint Lazare International“.

13.4. Finanční prostředky nezbytné k uskutečňování cílů řádu jsou zajištěny ze vstupních poplatků, dobrovolných příspěvků, dotací, dědictví, různých veřejných či soukromých prostředků

či jiných prostředků, o kterých rozhodne Velké magisterium. Kromě toho je každý člen povinen platit roční příspěvek.

13.5. Řád svatého Lazara je oprávněn pro své účely nabývat, spravovat a prodávat světské statky.

HLAVA III

ČLENOVÉ ŘÁDU

Článek 14 – Typy členství

14.1. V souladu se svou povahou a svými cíli přijímá Řád svatého Lazara do svých řad ty, kteří se k tomu svobodně rozhodnou: laiky, muže i ženy, svobodné i žijící v manželství, kněze a pastory, řeholní bratry a sestry z různých křesťanských církví. Členové řádu jsou přijímáni do typu členství odpovídajícího jejich osobní situaci a mají možnost zvolit si povahu svého závazku.

Členové mohou být buď pouze členové, nebo členové se sliby.

14.2. Členové vyznávají křesťanskou víru, žijí v souladu se svou církví a podílejí se na duchovním životě své jurisdikce v rámci jednoty křesťanů. Mužští členové mohou být pasováni na rytíře. Členky mohou být povýšeny na řádovou dámu.

14.3. Členové se sliby, nazývaní profesní rytíři, plní závazky svého pasování na rytíře tím, že žijí podle pravidel řehole upravené pro laiky.

14.4. Členové a členové se sliby musí být alespoň 25 let staří. Do řádu je však možné podle stejných kritérií přijímat i osoby ve věku 18 až 25 let jakožto kadety.

14.5. Kaplani musí být vysvěceni v křesťanské církvi a žít v souladu s ní. Seminaristé a studenti připravující se na svěcení mohou být do řádu přijati jakožto novici.

Článek 15 – Hodnosti a kategorie

15.1. Podle povahy svého závazku a svého postupu mohou členové řádu dosáhnout následujících hodností:

Mužské označení	Mezinárodní zkratka	Ženské označení	Mezinárodní zkratka
bratr	BLJ	sestra	SLJ
důstojník	SBLJ	důstojnice	SSLJ
rytíř	KLJ	řádová dáma	DLJ
rytíř - komtur	KCLJ	řádová dáma - komtur	DCLJ
rytíř – nositel velkokříže	GCLJ	řádová dáma nositelka velkokříže	GCLJ

Kaplani:

Označení	Mezinárodní zkratka
kaplan	ChLJ
kaplan jurisdikce	SChLJ
církevní komtur	ECLJ
prelát/nositel církevního velkokříže	GCLJ

15.2. Při svém pasování na rytíře nebo povýšení na řádovou dámu je člen/členka řádu zařazen/zařazena do jedné z následujících kategorií:

15.2.1. Kategorie „po právu“ (justiční), jestliže je šlechtického původu podle kritérií své národní tradice, potvrzených velmistrem;

15.2.2. Kategorie „magistrální rytíř“, jestliže nemůže prokázat šlechtický původ své rodiny, avšak jeho osobní situace vykazuje zvláštní schopnost sloužit třem posláním a účelům řádu. V takovém případě je člen přijat na základě výjimky udělené velmistrem, která se nazývá magistrální milost.

Článek 16 – Závazek členů

16.1. Členové řádu se zavazují vést příkladný život v souladu se svými povinnostmi a zásadami církve, jejímž jsou členy.

16.2. Při svém přijetí učiní každý uchazeč tento slib: „Slavnostně slibuji před Bohem všemohoucím, že budu věrně sloužit Vojenskému a špitálnímu řádu svatého Lazara Jeruzalémského, že budu respektovat a dodržovat jeho Ústavní listinu, jednací řád, nařízení a zvyky, a podřídím se svým představeným, pro větší slávu Boží a službu řádu.“

16.3. Všichni členové se musí účinně podílet na třech posláních a účelech řádu, jimiž je spiritualita zaměřená na jednotu křesťanů, milosrdenství a udržování tradic Řádu svatého Lazara.

Článek 17 – Postup v řádových hodnostech

17.1. Členové postupují v řádu podle svých zásluh, schopností a dispozic.

17.2. Uchazeči jsou do Řádu svatého Lazara přijímáni jako bratr nebo sestra na zkušební dobu v délce alespoň jednoho roku.

17.3. Po uplynutí zkušební doby je bratr nebo sestra přijat/přijata jako důstojník nebo důstojnice, aby plnil/plnila v řádu službu v rámci jeho tří posláních a účelů.

17.4. Poté, co důstojník/důstojnice prokáže své schopnosti sloužit řádu, může být pasován na rytíře/povýšena na řádovou dámu, což znamená převzetí úplného závazku vůči Řádu svatého Lazara.

17.5. Po dohodě se svým kaplanem a převorem řeholního bratrstva mohou členové, kteří se řádu definitivně zavázali a dosáhli dostatečné duchovní zralosti, složit slib dodržování životní řehole. Jsou pak jmenováni profesními rytíři.

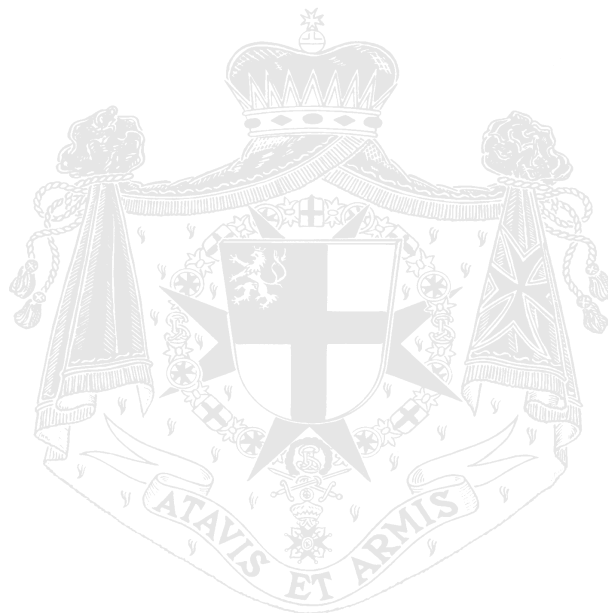
Článek 18 – Ukončení členství

18.1. Vyloučení z řádu vyhláší velmistr po poradě s Velkým magisteriem v případech, kdy člen jedná v rozporu se svým závazkem nebo jestliže poškozují cíle řádu či škodí jeho pověsti. Toto vyloučení se vyhláší až poté, co dotčeného člena vyslechl jeho řádový nadřízený.

18.2. Ve lhůtě šedesáti dnů ode dne doručení oznámení o vyloučení lze podat u Ústavní rady (Constitutional Council) žádost o milost. Ústavní rada má pak šedesát dnů na vydání rozhodnutí. Toto rozhodnutí je konečné a neodvolatelné.

18.3. Po dobu, než vydá Ústavní rada své konečné rozhodnutí, je dotčený člen suspendován (nepodílí se na žádné činnosti řádu).

18.4. V případě vyloučení není nikdo oprávněn žádat o uhrazení nákladů či náhradu za služby prokázané Řádu svatého Lazara či za placení příspěvků na činnost řádu.

HLAVA IV SPRÁVA ŘÁDU

Článek 19 – Správní struktura

19. Správa řádu má tyto složky:

- Nejvyšším představeným řádu je velmistr.
- Asistuje mu Velké magisterium.
- Pravidla, stanovy a Ústavní listinu řádu vykládá Ústavní rada. Ústavní rada rozhoduje také ve sporech mezi správními orgány, jurisdikcemi a členy.
- Zastoupení národních jurisdikcí zajišťuje Řádová vláda (Governing Council).
- Oprávnění členové mohou hlasovat ve Velké generální kapitule.

Článek 20 - Velmistr

20.1. Velmistr je nejvyšším představeným řádu. Volí ho Velká generální kapitula absolutní většinou přítomných či zastoupených členů; jestliže dvě hlasování za sebou skončí bezvýsledně, hlasuje se o dvou kandidátech, kteří obdrželi nejvíce hlasů, nebo, pokud je jich více, o dvou nejstarších kandidátech; jestliže třetí hlasování skončí nerozhodně, považuje se za zvoleného starší kandidát.

20.2. Velmistr musí být člen řádu, katolík žijící v souladu se svou církví a musí pocházet z významného rodu vysoké aristokracie.

20.3. Velmistr vykonává svůj úřad až do dne Letnic roku svých 75. narozenin. Poté se stává emeritním velmistrem.

20.4. V případě nezpůsobilosti velmistra vykonávat svůj úřad je pouze předseda Ústavní rady na základě pověření Velkého magisteria a po dohodě s duchovním protektorem a světským protektorem oprávněn požádat o svolání mimořádné Velké generální kapituly, aby se uskutečnila nová volba.

20.5. V případě nezpůsobilosti a než dojde k volbě nového velmistra, vykonává jeho funkci prozatímně jeden ze členů Velkého magisteria, zvolený dvoutřetinovou většinou členů Velkého magisteria. Ten pak užívá titul Generální administrátor.

20.6. Velmistr zajišťuje právní zastupování Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského.

20.7. Velmistr zajišťuje tři poslání a účely řádu: spiritualitu, milosrdenství a tradici. Usiluje o rozvoj a prosperitu řádu. V tom mu pomáhají členové Velkého magisteria.

20.8. V případě závažného konfliktu mezi velmistrem a Velkého magisteria požádá předseda Ústavní rady o vyjádření duchovního protektora a světského protektora, kteří musejí vydat jednomyslné stanovisko.

20.9. Při slavnostním uvedení do funkce složí velmistr tento slib: „Slibuji slavnostně před Bohem všemohoucím, že budu vždy dodržovat a respektovat jeho svatá přikázání a zajišťovat jejich dodržování a uctívání, pokud mi to mé schopnosti dovolí; že budu věrně spravovat a řídit Vojenský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského, jak to přísluší hodnosti a důstojnosti velmistra; že budu dodržovat Ústavní listinu, jednací řád, nařízení a zvyky řádu a zajišťovat, aby ho dodržovali všichni členové; k tomu mi dopomáhej Bůh.“

20.10. K uskutečňování tří posláních a účelů řádu – spirituality, milosrdenství a tradice – používá velmistr moc, kterou mu propůjčí Velká generální kapitula a potvrdí protektoři. Za tímto účelem může tuto pravomoc delegovat jmenováním vysokých činovníků, členů Velkého magisteria a představených jurisdikcí v jednotlivých zemích, kde řád působí. Toto zmocnění platí, pokud velmistr má zato, že jmenovaný vrchní činovník věrně plní povinnosti takto mu svěřené.

20.11. Velmistr má jako jediný pravomoc přijmout do řádu nebo pasovat a povýšit rytíře, řádovou dámu nebo duchovního. Nikdo nesmí být do řádu přijat přes námitku velmistra.

20.12. Velmistr po poradě s Velkým magisteriem podepisuje nařízení.

Článek 21 – Velké magisterium

21.1. Velké magisterium má za úkol pomáhat velmistrovi, aby řád řídil v souladu s jeho třemi posláním a účely: spiritualitou, milosrdenstvím a tradicí. Usiluje o rozvoj a prosperitu řádu. V tomto duchu konzultuje s Řádovou vládou veškeré záležitosti týkající se podstatné změny řádu nebo zavazující jej k odpovědnosti, zejména návrhy na změny Ústavní listiny a roční rozpočet.

21.2. Velkému magisteriu předsedá velmistr. Je složeno z vrchních činovníků, kteří nesmějí být starší 75 let:

- duchovní velkopřevor (Spiritual Grand Prior)
- předseda Ústavní rady (President of the Constitutional Council)
- předseda Řádové vlády (President of the Governing Council)
- velký ceremoniář (Grand Marshal)
- velký kancléř (Grand Chancellor)
- velký kapitulář (Grand Capitular)
- velký vizitátor (Grand Visitor)
- velký pokladník (Grand Treasurer)
- velký špitálník (Grand Hospitaller)
- velký sekretář (Grand Secretary).

21.3. Velký kapitulář: je strážcem tradic řádu a správcem historických archivů. Za tímto účelem spolupracuje s kapituláři jednotlivých jurisdikcí. Na žádost velmistra nebo protektorů svolává Velkou generální kapitulu.

21.4. Velký ceremoniář: s ohledem na historii řádu vede velký ceremoniář v praxi sjednocenou obřadní knihu a protokol pro celý řád. Ve stejném duchu dbá o řádné nošení řádových oděvů a insignií při různých setkáních řádu.

21.5. Velký kancléř: jako asistent velmistra koordinuje velký kancléř veškerou činnost činovníků Řídicího výboru a představených jurisdikcí v rámci tří posláních a účelů řádu. Má na starosti rovněž vnější vztahy řádu.

21.6. Velký špitálník: realizuje milosrdné poslání řádu v rámci humanitární politiky stanovené Řídicím výborem. Za tímto účelem spolupracuje se špitálníky jednotlivých jurisdikcí.

21.7. Duchovní velkopřevor: v rámci prvního účelu řádu, jímž je jednota křesťanů, jmenuje velmistr ve spolupráci s duchovním protektorem hodnostáře, který již je členem řádu. Tento prelát má na starosti organizaci duchovní činnosti členů jednotlivých jurisdikcí prostřednictvím jejich kaplanů. Zodpovídá se mu také bratrstvo profesních rytířů.

21.8. Velký sekretář: přiděluje a sleduje veškeré správní prostředky, které umožňují fungování celého řádu.

21.9. Velký pokladník: má na starosti finanční hospodaření nezbytné pro řádné fungování řádu. Kromě toho zajišťuje finanční zdroje řádu, správu jeho movitého i nemovitého majetku a ochranu jeho duševního vlastnictví.

21.10. Velký vizitátor: jeho úloha ve Velkém magisteriu je navštěvovat a kontaktovat země, kde řád dosud nepůsobí či kde není zajištěn nábor členů. Mohou mu být svěřeny konkrétní mise, související s rozvojem Řádu.

21.11. Předseda Ústavní rady: je volen členy Ústavní rady a potvrzen velmistrem. Předseda Ústavní rady předkládá velmistrovi doporučení rady ohledně výkladu Ústavní listiny, jednacího řádu, nařízení, sporů v rámci Řádové vlády a Velkého magisteria a vydává stanoviska k individuálním žádostem.

21.12. Předseda Řádové vlády: je volen představenými jurisdikcí a potvrzen velmistrem. Předseda Řádové vlády zastupuje představené jurisdikcí ve Velkém magisteriu. Zajišťuje tak nezbytnou komunikaci mezi Velkým magisteriem a jurisdikcemi.

21.13. Pravidla činnosti Velkého magisteria upravuje Mezinárodní jednací řád.

Článek 22 – Ústavní rada

22.1. Ústavní rada odpovídá za výklad Ústavní listiny, jednacího řádu a řádových nařízení. Ručí rovněž za průběh voleb. Své závěry vydává ve formě doporučení, která nabývají účinnosti poté, co je potvrdí velmistr.

22.2. Ústavní rada se skládá z pěti členů jmenovaných velmistrem na období pěti let; mohou být jmenováni i opakovaně. Volí ze svého středu předsedu rovněž na období pěti let, který může být rovněž zvolen opakovaně.

22.3. V případě, že se některý člen řádu ocitne ve sporu, může se odvolat k Ústavní radě, a to hierarchickou cestou a ve lhůtě šedesáti dnů od sporného oznámení. Ústavní rada má rovněž šedesát dnů na to, aby rozhodla. Toto rozhodnutí je konečné a neodvolatelné.

22.4. V případě závažného sporu mezi velmistrem a Velkým magisteriem je pouze předseda Ústavní rady způsobilý obrátit se přímo na protektory, kteří se musí vyjádřit písemně a jednomyslně.

22.5. Pravidla činnosti Ústavní rady upravuje Mezinárodní jednací řád.

Článek 23 – Řádová vláda

23.1. Řádová vláda je složena z představených jurisdikcí.

23.2. Členové Řádové vlády si mezi sebou volí předsedu a místopředsedu na období šesti let, kteří mohou být zvoleni i opakovaně.

23.3. Řádová vláda se schází na formální svolání svého předsedy nejméně jednou ročně.

23.4. Cílem Řádové vlády je podávat Velkému magisteriu prostřednictvím svého předsedy návrhy nebo předkládat zprávy o potížích, které se vyskytly v národních jurisdikcích. Naopak předseda Řádové vlády má povinnost předávat představeným jurisdikcím veškeré informace vydané Velkým magisteriem, které jsou nezbytné k řádnému fungování jednotlivých národních organizací. V tomto duchu musí Velké magisterium konzultovat Řádovou vládu ve všech záležitostech souvisejících s podstatnou změnou řádu nebo zavazujících jej k odpovědnosti, a zejména o návrzích na změnu Ústavní listiny a o ročním rozpočtu.

23.5. Řádové vládě se pro informaci předkládají také účetnictví a zprávy o činnosti schválené Velkým magisteriem.

23.6. Pravidla činnosti Řádové vlády upravuje Mezinárodní jednací řád.

Článek 24 – Velká generální kapitula

24.1. Velká generální kapitula je z působení Ducha svatého a po potvrzení ze strany ochránců nositelem moci v řádu.

24.2. Velkou generální kapitulu tvoří všichni členové, kteří byli pasováni na rytíře, členky povýšené na řádové dámy a členové přijatí v hodnosti kaplana jurisdikce. Příslušní členové jsou způsobilí hlasovat poté, co jejich jurisdikce potvrdí řádnost jejich postavení. Také jejich jurisdikce jako taková se musí nacházet v řádném postavení, což potvrdí Velké magisterium.

24.3. Velkou generální kapitulu svolává Velký kapitulář nejméně jednou za tři roky a pokud možno v den Letnic, jak tomu velí tradice řádu, aby byla informována o činnosti řádu: o duchovní činnosti, o humanitárních a dobročinných aktivitách, o účetnictví mezinárodní správy a o směřování rozvoje v následujících letech.

24.4. Velkou generální kapitulu svolává Velký kapitulář z příkazu velmistra vždy, když má být změněna Ústavní listina.

24.5. Velkou generální kapitulu může Velký kapitulář po dohodě s předsedou Ústavní rady a s protektory svolat výjimečně také za účelem volby nového velmistra.

24.6. Vzhledem k tomu, že členové řádu jsou rozptýleni po celém světě, je přípustné i korespondenční hlasování. Pravidla a podmínky korespondenčního hlasování upravuje Mezinárodní jednací řád. Korespondenční hlasy přijímá úřad Velkého kancléře a potvrzuje je Ústavní rada.

24.7. Velký kapitulář svolává všechny členy prostřednictvím jejich představených jurisdikcí vždy 180 dnů před plánovaným datem konání Velké generální kapituly.

Článek 25 – Finanční správa majetku řádu

25.1. Běžné úkony finanční správy provádí Velký pokladník v souladu s pravomocemi, které mu svěřuje Ústavní listina a v rámci obezřetnosti podle zásady dobrého hospodaření.

25.2. V případě mimořádných správních úkonů (nemovitosti, investice, odkazy atd.) musí Velký pokladník získat souhlas velmistra a Velkého magisteria.

Článek 26 – Změna Ústavní listiny

26. Veškeré změny této Ústavní smlouvy musí být:

- navrženy a předloženy k posouzení Ústavní radě,
- schváleny Velkým magisteriem a Velkou generální kapitulou, a to vždy dvoutřetinovou většinou jejich členů,
- vyhlášeny se souhlasem protektorů, kteří vydají jednomyslné stanovisko.

Článek 27 - Rozpuštění

27.1. O rozpuštění Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského může rozhodnout pouze Velká generální kapitula, a to rozhodnutím kvalifikované většiny dvou třetin svých členů, majících hlasovací právo.

27.2. Toto rozhodnutí musí jednomyslně potvrdit protektoři a Velké magisterium.

27.3. V takovém případě se majetek Řádu svatého Lazara převede na jinou organizaci s tímž účelem, a to s přihlédnutím k vůli dárců. Tuto organizaci schválí Velké magisterium Řádu svatého Lazara, které o svém rozhodnutí informuje protektory.

Článek 28 – Mezinárodní jednací řád

28.1. Mezinárodní jednací řád upřesňuje a vykládá obsah této Ústavní listiny.

28.2. Mezinárodní jednací řád vypracovává a mění Velké magisterium, a to vždy na základě jednomyslného rozhodnutí. Dokument pak potvrzuje velmistr.

28.3. Jurisdikce si mohou vypracovávat vlastní jednací řády. Tyto musí být v souladu a právně slučitelné s touto Ústavní listinou a s Mezinárodním jednacím řádem.

